

Vešdomosť

ZPRAVODAJ SLOVÁCKÉHO KRÚŽKU V PRAZE

ČÍSLO 49 • ÚNOR 2014

*Nový
stárkovský pár
Vojta Běták
a
Katka Heřmanská*

Kateřinské hody v Krůžku

23. listopadu 2013

Vážení a milí krůžkaři,

úvodem citace muzeologa a etnografa PhDr. Josefa Beneše: *Máme tendenci brát všecko pro sebe potřebné a vhodné jako samozřejmost, ale nenapadne nám, že jsme povinni jako protislužbu něco domovu také vrátet... Když tak uvážím, co všecko dovedli lidé vytvořit hodnotného a vrcholně mistrovského, oceňovaného ze širších než lokálních hledisek, mívám pocit pokory a skromnosti k jejich odkazu, protože sleduji s obavou, zda i my vytvoříme hodnoty s těmi historickými srovnatelné, jež odkážeme budoucím generacím... Myslíme si totiž samolibě, že jsme ty minulé generace ve všem překonali a vyvyšujeme se nad ně. Jestli právem či neprávem, posoudí naši pravníci a jejich následovníci, neboť památky překračují svou existenci dočasnost lidských životů... Kež bychom obstáli!*

Josef Beneš (1. 3. 1917 Vlčnov – 2. 10. 2005 Praha), mnohostranná osobnost a dle Jiřího Jilíka největší Vlčnovjan 2. pol. 20. století, se ve své primární profesi muzeologa věnoval budování jednotné sítě muzeí, byl jedním z průkopníků vysokoškolské výuky muzeologie, sám muzejnictví a teorii kulturního dědictví na českých i moravských univerzitách vyučoval. Byl členem našeho Krůžku, znali jsme ho jako vzdělaného a přitom skromného člověka se silnou vazbou na rodné Slovácko.

Vzpomněl jsem si na něho při návštěvě vesnického muzea v Huštěnovicích v rámci říjnového setkání krůžků. Škoda, že nemohl být s námi. Jistě by byl potěšen aktivitou místních dobrovolných muzejníků v čele s kronikářkou obce paní Alenou Bazalovou. Zejména díky jejímu několikaletému úsilí bylo poslední červencový týden 2011 otevřeno v Huštěnovicích muzeum zaměřené především na shromažďování a uchovávání předmětů a fotografií dokumentujících život v obci. Že má taková práce smysl, dokazuje i řada pochvalných zápisů, a to nejen od našich krůžkařů.

Tož poděkování do Huštěnovic za projevenou pohostinnost při setkání krůžků, ale i za tuto milou připomínku na roky nenávratně minulé.

Miroslav Říha

Výbor Krúžku se scházel 1x za měsíc, a to vždy před konáním měsíční besedy. Na výborové schůzi také docházeli stárek a stárka

Rosta a Martina Mazáčovi. Od listopadu, po hodech, je vystřídali nový stárek se stárkou Vojta Běták z Hluku a Katka Heřmanská z Prahy.

Výbor pravidelně vyhodnocoval akce již proběhlé a projednával akce na nejbližší období včetně jejich organizačního zajištění. V 2. pololetí se zejména jednalo o naši účast na Pražském jarmarku, Trojském vinobraní, vernisáži výstavy Jardy Blažka v Atriu a Setkání pražských lidových muzik. V tomto období jsme také organizovali setkání krúžků Praha, Brno, Bratislava na Velehradě a v Huštěnovicích, Kateřinské hody a na konci roku tradiční vánoční besedu.

Dále výbor připravoval náplň měsíčních besed, obsahovou náplň Vědomosti, pravidelně probíhalo hodnocení jednotlivých složek (muziky, mužský a ženský sbor a chasa) a byly řešeny aktuální věci související s činností Krúžku. V průběhu roku byla doplňována knihovna o nové svazky a doplňován archiv Krúžku.

Průběžně probíhala aktualizace adresáře členů. Počet členů k 1. 1. 2014 je 238, věkový průměr je 61,5 roku. Nejstarší členové jsou Vojtěch Kumpera (94), Jaroslav Vinkler (90), Libuše Domanínská (90), Ludmila Navrátilová (90).

Výbor děkuje muzikám, sborům, chasě za jejich vystupování na akcích pro veřejnost i na měsíčních besedách, všem členům za účast na jednotlivých akcích a všem těm, kteří ročním členským příspěvkem podpořili provoz Krúžku. Poděkování patří také těm, kteří pomáhali výboru při organizování větších akcí. Patří k nim Josefka Jordánová, Boženka Růžičková, Tomáš Sláma, Jarmila Vesecká a další.

Měsíční besedy se dlouhodobě konají v KD Gong ve Vysočanech každou druhou středu v měsíci od 19.00. Účast na besedách se v posledních letech pohybuje kolem 110 návštěvníků (členové a hosté), při konání větších akcí (hody, vánoční besedy) je účast kolem 150–160 návštěvníků. K dobré náladě na besedách střídavě hraje CM Martina Sochora a CM Žandár.

Na besedách jsou členové pravidelně informováni o závěrečném jednání výboru a o akcích na nejbližší období.

V září, po dvou měsících prázdnin, jsme se sešli na besedě, na které jsme si navzájem vyměnili zážitky z dovolených a folklorních akcí.

Na říjnové besedě proběhl pod patronací Mirky Grée 2. ročník Buchtobraní.

Listopadová beseda v režii Jarky Čajové byla věnována Moravskému věnečku za účasti našich hostů z Valašského krúžku a Spolku rodáků a přátel Hané v Praze. Tato beseda byla také ve znamení příprav na Kateřinské hody tento-

Besedy

2. pololetí 2013

krát se stárkem z Hluku Vojtou Bětákem a stárkou Katkou Heřmanskou z Prahy, která zastupovala dolňácké Staré Město. A také jsme popřáli našim jubilantkám Aleně Šislerové (85 roků) a Josefce Jordanové (70 roků).

Rok 2013 jsme tradičně ukončili vánoční besedou, kterou připravuje Mirka Sochorová. Program byl bohatý – zpěv a hry těch nejmenších (a bylo jich hodně), zazpíval mužský a ženský sbor, chasa zahrála vánoční hry, tři králové (Karel Medek, Jožinek Šenk a Jindřich Rajtoral) nám jako každoročně přinesli světlo z Betléma. Nakonec jsme si všichni zazpívali vánoční koledy, popřáli pěkné prožití vánočních svátků a hodně zdraví, radosti a pohody v nastávajícím roce 2014.

HELENA ŠÁLOVÁ

Mužský sbor Slováckého krúžku v Praze Zas půlrok za náma

Vážení krúžkaři!

Uplynul zas cca půlrok od mé minulé informace z 20. 8. 2013. Dovolte mi opět pár nových poznámek, i když nijak dramatických.

Sbor pokračuje ve svých aktivitách bez zásadních změn.

Od prázdnin 2013 jsme aktivně účinkovali zejména při následujících akcích:

- 28. 8. **Pražský jarmark v Divadle Illusion**
- 15. 9. **Vinobraní v Troji**
- 16. 10. **Vernisáž výstavy obrazů ak. malíře a člena Krúžku Jaroslava Blažka v Atriu**
- 9. 11. **Setkání lidových muzik v Městské knihovně**
- 11. 12. **Vánoční beseda Krúžku.**

Jako oficiální vystoupení není prezentováno setkání Slováckých krúžků v Huštěnovicích 19. 10. 2013, protože tam ani organizované vystoupení nebylo plánováno. Nicméně členové mužského sboru byli vidět a hlavně slyšet v každé partii, co se tam kde dala dohromady. Mimo vlastní potěchu jsme se určitě zasloužili o dobré hodnocení od hostů na místě i v pořadu Foklorika v televizi.

Složení sboru zůstává stabilizované, takže opakuju minulou informaci. Stálice a opory tvoří i nadále cca 15 chlapů, kteří se s mírnými výkyvy zúčastňují zkoušek a vystoupení. Vítaných občasníků je 8; zejména některé sice vidáme zřídka, nicméně když je potřeba (jako byla např. Vánoční beseda), jsou k sehnání a zapojí se plnohodnotně. Evidovaných záloh máme tč. 6; životní osudy jim zřejmě nedovolují chodit mezi nás, což je škoda. Věříme, že to není navždycky.

Takže suma sumárum, 29 chlapů v seznamu. Kdokoliv nový má šanci se zapojit, pokud má předpoklady a bude se snažit. Občas se tak i stane, někdo vydrží, jiný zase účast z různých důvodů redukuje – normální průběh.

Čekají nás přípravy na Moravský ples, na dohled je i Výstava vín... Pořád je co dělat. A konkurence – naše milé zpěvulenky – nám pěkně šlape na paty. Musíme se víc snažit, což není jen konstatování, ale i výzva pro nás – členy sboru!!!

Nestane-li se něco mimořádného, pokračujeme nadále pro radost svou i svých posluchačů. Těm děkujeme za přízeň minulou i budoucí, nejlépe na věčné časy.

Zapsal JOŽKA ŠENK, 27. 12. 2013

Ženský sbor Zpěvulenky 2013

Rok 2013 byl pro ženský sbor hodně náročný. Musely jsme připravit tři rozdílná vystoupení a času bylo málo.

První vystoupení bylo na Moravském plese, kde jsme zazpívaly milostné písně ze Strážnicka. Líbily se, diváci nás odměnili dlouhým potleskem.

Pak začala velká příprava na Mezinárodní folklorní festival ve Strážnici, kde měl Krůžek tu čest vystupovat.

Všichni účinkující – chasa, mužský a ženský sbor i muzika – se tohoto úkolu zhostili tak dobře, že ani místní folkloristé nevěřili, že jsme z Prahy.

Další vystoupení nás čekalo v Praze 9. listopadu na Setkání lidových muzik. Jenže podzim byl nabitý svatbami a různými folklorními akcemi. A já si navíc vymyslela nové písničky z Hornácka, které nebyly nikterak lehké. Tak jsme začaly zkoušet 2x týdně, a to bylo dobře. Nakonec jsme vystoupení úspěšně zvládly a diváky mile překvapily.

V tomto období mezi nás začaly chodit zpěvačky z dřívějšího sboru, což jsem s radostí přivítala, a zapojily se do nácviků písní. Marcela Kroftová-Hlaváčová je naší dlouholetou oporou, zúčastnila se už vystoupení na výstavě Joži Uprky ve Valdštejnské zahradě a svým druhým hlasem nás podporuje stále. Také se zapojily Jitka Fejtová, Martina Tmějová a Renatka Ruppertová. Tak doufám, že nám to vydrží a zase vás něčím pěkným překvapíme.

SOŇA PLZÁKOVÁ

Čtvrté výročí ženského sboru

Začátkem roku 2014 jsou tomu už čtyři roky, co začal fungovat ženský sbor při pražském Slováckém krúžku. Iniciátorkou jeho vzniku byla Alča Vacková, se kterou jsme se začaly pravidelně scházet vždy ve čtvrtek před taneční zkouškou chasy, a je tomu tak doposud. Po odchodu Alenky na mateřskou dovolenou převzala záštitu nad ženským sborem Soňa Plzáková, která je jeho uměleckou vedoucí i nyní.

Začátky nebyly jednoduché. S mužským sborem, který v tu dobu už úspěšně fungoval téměř čtyři roky a byl stabilní složkou krúžku, jsme se zatím nemohly srovnávat. Ale vystoupení od vystoupení jsme se zlepšovaly, získávaly zkušenosti a hlavně potřebnou jistotu.

Za sebou máme vystoupení v nejrůznějších „domácích“ pořadech, ať už v rámci besed Krúžku, Kateřinských hodů, vystoupení na Moravském plese, Setkání lidových muzik, vystoupení v Atriu pravidelně organizovaném CM J. Janouška, účast na Trojském vinobraní, Pražském jarmarku, zahájení výstavy J. Uprky ve Valdštejnské jízdárně k 150. výročí jeho narození. Dále jsme se účastnily několika festivalů, ať už to byl v roce 2012 ten na Kladně, a poté mezinárodní festival v Polské Olešnici. V letošním roce jsme dokonce vystupovaly na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici a závěr roku jsme završily úspěšným vystoupením na Setkání lidových muzik v Praze. Toto je jen drobný výčet akcí, kterých se ženský sbor účastnil od svého vzniku.

Usilovnou prací a nácviky jsme se postupně vypracovaly a po čtyřech letech patří i ženský sbor neodmyslitelně ke stabilním složkám pražského Slováckého krúžku.

MARTINA MAZÁČOVÁ

Buchtobraní 2013

Na říjnové besedě v Gongu se již po druhé uskutečnila soutěž o nejlepší výrobek z kategorie pečených i nepečených dobrot. Soutěžilo se ve 4. kategoriích:

- v kategorii A **pečivo z kynutého těsta**
- v kategorii B **pečivo z různých druhů těst, také řezy, drobné pečivo a dorty**
- v kategorii C **pečivo slané a plněné různými druhy náplní (zeleninovou, masovou, houbovou apod.)**
- v kategorii D **nepečené moučníky.**

Soutěž se vydařila, účastnila se řada členů Krúžku a degustátorům i ostatním účastníkům besedy moc chutnalo.

VÝSLEDKY SOUTĚŽE O NEJLEPŠÍ „BUCHTU“

V kategorii A

se zúčastnilo 6 soutěžících.

1. místo: **Božena Růžičková** – svatební koláče
2. místo: **Barbora Smetanová** – borůvkový táč
3. místo: **Marie Hlahůlková** – povidlové buchty

V kategorii B

se zúčastnilo 17 soutěžících.

1. místo: **Oldřiška Pindová** – pikantní řezy
2. místo: **Jarmila Vesecká** – opilý Izidor
3. místo: **Anna Dzurejová** – slepované kaštánky

V kategorii C

se zúčastnilo 12 soutěžících.

1. místo: **Jarmila Vesecká** – chlebový ježek
2. místo: **Václava Čermáková** – zelné placky
3. místo: **Miroslava Grée** – cuketový koláč

V kategorii D

se zúčastnilo 8 soutěžících.

1. místo: **Jana Slováková** – Čuhajdy
2. místo: **Ludmila Martínková** – Tiramisu
3. místo: **Miroslava Grée** – banánová střecha

Poděkování patří všem soutěžícím za jejich čas, věnovaný přípravě všech dobrot, Josefe Jordánové za krásné diplomy, Heleně Šálové za výborné technické zázemí, všem degustátorům a ostatním pomocníkům.

Celá akce byla velmi zdařilá, všechny dobroty se snědly a za rok bude pokračování – III. ročník.

VÍTĚZNÉ RECEPTY 1. CEN VŠECH KATEGORIÍ

Kategorie A – SVATEBNÍ KOLÁČE – Boženka Růžičková

Kvásek: 1/2 l mléka, 2 kostky droždí, 1 lžička cukru

Těsto: 1 kg polohrubé mouky, 150 g cukru, 1/4 l oleje, 4 žoutky, 1 celé vejce, 1 vanilkový cukr, malá hrst soli, citrónová kůra (z 1/2 citronu)

- Náplň 1 tvaroh + vejce + vanilkový cukr + citrónová kůra
- Náplň 2 povidla + mák
- Náplň 3 ořechy + cukr + teplé mléko

Drobenka: hladká mouka, 250 g másla, citrónová kůra a z 1/2 citronu šťáva

Kategorie B – PIKANTNÍ ŘEZY – Oldřiška Pindová

Těsto: 4 vejce, 200g cukru moučky, 200 ml. mléka, 260 g polohrubé mouky, 1 + 1/3 vanilkového cukru, 1 + 1/3 prášku do pečiva, 1 + 1/4 lžičky citrónové šťávy, 2 špetky soli, ořechy, čokoláda

Krém: 600 ml mléka + 2 vanilkové pudinky uvařit + nechat vychladnout 200 g másla, vanilkový cukr, trochu vaječného koňaku, cukr moučka podle chuti – vše smícháme

Upečené pečivo pokapeme rumem, rozkrojíme a naplníme krémem, potřeme kyse-
lou marmeládou (rybízovou), nahoru dáme ovoce (jahody, hrozny, kiwi, maliny,
borůvky) a zalijeme želatinou.

Kategorie C – CHLEBOVÝ JEŽEK – Jarmila Vesecká

Kulatý chléb rozkrojíme na čtverečky tak, aby spodní část zůstala celá. Potom mezi
čtverečky vložíme kousky sýra, šunky, slaniny, papriky, na měsíčky nakrájená cibule
(nebo na co máme chuť). Potřeme máslem smíchaným s bylinkami (nebo podle
chuti česnekem).

Zabalíme do alobalu potřeného máslem nebo olejem, aby se nepřipekl. Zapečeme
asi 25 minut při 180°C a potom alobal otevřeme a dopečeme dohněda.

Kategorie D – ČUHAJDY – Jana Slovácová

250 g čokolády a 150 g másla nechat rozpustit nad parou!

Nádivka: smíchat 75 g másla + 100 g mletých ořechů + 200 g cukru + 1 dcl rumu
Na dno papírových košíčků dáme 1 lžičku čokolády. Po utužení náplně a višni
namočené v rumu (nemusí být, protože višně by začala brzy plesnivět) znovu dáme
lžičku čokolády. Cukroví udržujeme v chladu.

*Zpracovala MIRKA GRÉE
garant akce*

Moravský věneček 2013

V pořadí již čtvrtý Moravský věneček proběhl ve středu
13. listopadu 2013 před pravidelnou besedou Slováckého krúž-
ku. Stejně jako loni i letos se nesl v duchu připomínky výročí
1150 let od příchodu Konstantina a Metoděje na Velkou Mora-
vu – výročí takového významu, že si zasloužilo naší opětovné
pozornosti, tentokrát zaměřené na duchovní přínos oné dávné
i stále přítomné doby.

Na úvod byla Jaroslavou Čajovou připomenuta hlaholice,
písmo vytvořené pro velkomoravskou misi Konstantinem,
a Kyjevské listy jako jediná zachovaná památka ve staroslověnštině, zapsaná tímto
písmem.

Hned na to jsme přikročili k valašskému příspěvku večera. Dohoda se spojkou na Valachy, Aničkou Jagošovou, zněla: duchovně laděný repertoár. Kyčera pod vedením Jirky Šilhána, oslabená několikánásobným onemocněním (m. j. i Aničky), zahájila svou znělkou „My sme Valaši“. Navázala zpěvem „Legendy o sv. Dorotě“. Poté dva krojované páry z Krušpánku předvedly s grácií, jak „Pase Valach ovce“. Dále Valaši zazpívali pásmo „A budme my chlapci“ a táhlou „Na horách studénky“. Změny v repertoáru, vyvolané okolnostmi, zvládli na výbornou.

Za Hanáky jejich předseda Mirek Konečný představil a na fotografiích, které dal kolovat, dokumentoval lidový obyčej Královničky, známý ze sběrů Františka Sušila a jiných. Obyčej upadl na nějakou dobu v zapomnění, byl však obnoven. Ve zpěvech královniček při obchůzkách věci znali odborníci slyší předkřesťanské prvky...

Zpěštěním bylo vystoupení a vyznání doc. Ing. Lidmily Němcové, která byla hanáckou královničkou na předtančení Moravského plesu v Besedním domě v Praze r. 1956 (je vzpomínán i v publikaci o dějinách Krúžku) a následných slavnostech v Parku Julia Fučíka r. 1957. Z jejího vystoupení na nás dýchla síla, s jakou může lidový zpěv a tanec ovlivnit citlivého mladého člověka na celý jeho další život.

Dále Hanka Pecháčková předvedla (se zasvěceným výkladem) pokrývku hlavy hanácké nevěsty „pantlák“ jako součást ženského hanáckého svatebního kroje. Pantlák se „prošel“ kolem všech stolů, tak už ho od teď všichni poznáme.

Zbytek vydařeného rušného večera byl již v režii Slovákého krúžku a muziky Žandár, posílené o mladé muzikanty z Kyčery. I naši hosté pomohli patřičně oslavit narozeniny Josefky a Alenky!

Pro mě jako pořadající, byl konečnou tečkou za letošním Moravským věnečkem vděčný úsměv bývalého předsedy Krúžku Jaroslava Vinklera, kterému jsem o našem listopadovém počínu poreferovala ve Vojenské nemocnici...

JAROSLAVA ČAJOVÁ

Velehrad – Od prvního setkání Slováckých krúžků Prahy, Brna a Bratislavy na hoře česko-slovenského porozumění na Javorině uplynulo letos devadesát let. Za tu

dobu prošly Slováckými krúžky stovky lidí, kteří mají rádi písničky a tance z Moravy a Slovácka. Ale nejen to, rádi se setkávají v českých i slovenských obcích a městech.

V sobotu si dalo víc než sto krúžkařů z Prahy, Brna a Bratislavy dostaveníčko na Slovácku. „Setkali jsme se u zrekonstruované bývalé jezuitské koleje na hradištském Masarykově náměstí. Prohlédli jsme si Galerii Joži Úprky a po poledni jsme zamířili k bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Velehradě,“ uvedl hlavní organizátor setkání, starosta Slováckého krúžku Praha a huštěnovický rodák Miroslav Říha.

„Jsem nadšená exteriérem a interiérem velehradské baziliky, ale i vzorně upraveným okolím kolem ní. Přestože jsem už na Moravě byla, konkrétně ve Strážnici, na Velehradě jsem poprvé a odnáším si odsud do Prahy krásné zážitky,“ svěřila se členka pražského Slováckého krúžku Kajoko Zemanová, rodačka z Japonska. Na otázku redaktora Slováckého deníku, proč se stala členkou krúžku, odpověděla. „Slovácké tanečky moc neumím, ale učím se je.

Setkání Slováckých krúžků z Prahy, Brna a Bratislavy na Velehradě

Raději v krúžku zpívám moravské a slovácké písničky. Ty mám moc ráda,“ prozradila stále se usmívající Kajoko. Spolu s ostatními krúžkaři zamířila do kaple

exercičního domu Stojanov, aby se tam zúčastnila bohoslužby za živé a zemřelé členy slováckých krúžků.

„Ačkoliv už téměř čtyři desetiletí žiju v Bratislavě, jsem rodilý Brodan, ale také bývalý člen folklorního souboru Olšava. Na Velehrad jsem jezdil od útlého dětství. Tenkrát ne autobusem, ale vozili nás sem na voze taženém koňmi,“ zasnul se osmasedmdesátiletý Václav Dleštík, člen výboru bratislavského Slováckého krúžku. Neodpustil si vzpomínku na kardinála Špidlíka, s nímž se několikrát setkal na Velehradě, ale i Centru Aletti v Římě.

O spolkové činnosti v metropolích se rozpovídal Miroslav Říha. „Ta má řadu specifík typických pro velkoměsto. To nás spojuje dohromady a odlišuje od převážné většiny podobných folklorních uskupení, které působí v přirozeném prostředí nebo se zabývají především souborovou činností,“ stručně poodhalil zákulisí Slováckých krúžků organizátor setkání. To vyvrcholilo v jeho rodných Huštěnovicích, kde si účastníci společně zapěli píseň Při strážnické bráně. Potěšit je přišli hudci Pondělníci a muž-

ský sbor Old Stars Hradišťanu. Setkání vyvrcholilo návštěvou huštěnovického muzea a volnou zábavou.

Autor: ZDENĚK SKALIČKA

Zdroj: www.slovackydenik.cz

POZNÁMKA: Účastníci zájezdu

Není setkání jak setkání. Slovácký krúžek v Praze zpravidla zve partnerské krúžky nikoliv do Prahy, ale na Moravu, kde jsme jaksi doma. Když navíc je starosta z Huštěnovic, tak o čem je řeč!

Program a přijetí? No, jak na Slovácku. O tom se těžko píše i mluví, to se musí prožívat srdcem, chuťovými pohárky i hlasivkami.

Jak už je zvykem, náš standard začíná v Praze u metra Budějovická. Shodou okolností poblíž bydliště naší jednatelky. Pár odzemkových kroků to má i starosta. A hned autobus a zčerstva občerstvení, rozdávané cestujícím rovnou „dohuby“. Kdo ví, zda to neinspirovalo pana Jančuru při zavedení servisu v jeho autobusech.

Dámy prominou, ale jak říká jedno přísloví, s plnou hubou se zpívat nedá. To jsme si již před časem vyzkoušeli na narozeninové párty v Nových Ouholicích. Jak jsme otevřeli ty naše chlapecké papule, jakože zanotíme, tak nám hostitelka do nich něco vrazila. Většinou čerstvě dosmažený řízek. Ke zpěvu jsme se nakonec dostali až na zpáteční cestě vlakem za solidárního doprovodu průvodčího i dvou policajtů...

Tentokrát v autobusu zásluhou rychlojedlíků začala notečka velice brzo. Než jsme se nadáli, vítala nás Morava. Potom už to šlo, jak je na Slovácku zvykem. Nejdřív Velehrad, potom mše svatá i za účasti několika „neznabohů“, z nichž někteří to vysvětlovali „zmýlenou“. Pravděpodobněji to byla euforie, podněcovaná i odérem, jímž byl prosycen celý autobus. Posléze přátelská náruč Huštěnovic!

Zprávu a statistiku z cesty dodají osvědčení krůžkařští zpravodajové. Pro mě to byl jeden z těch nejpovedenějších počínů našeho Krůžku v roce 2013 a za to se sluší poděkovat. Upřímněji než bývá zvykem při udělování nejrůznějších televizních cen.

Stanovit pořadí asi nejde, ani to neumím, a tak na závěr jen to, co slina přinesla na jazyk, v tomto případě na monitor počítače. Hostitelům budou chválu pět účastníci a já se se svou troškou přidávám. Navíc poděkujeme všem, kteří byli společně s námi, ale rovným dílem i těm, kteří se shodou okolností zúčastnit nemohli. Chyběli nám, ale jako by byli s námi: Helenka, Soňa, sataličtí Zdenička a Toniček (prosím zachovat pořadí), Lipovjané Roman s Aničkou...

Na koho se v poznámce neprávem nedostalo (to víte, skleróza je sviňa, časový stres před pomrkávajícím monitorem a vůbec), má u mě štampřlku.

Váš TONDA SLOVÁK

„Hlučné“ hlucko-staroměstské hody 2014

Hody sů a budů ... i když letos měly na mále ... ne že bychom neměli dost švarných šohajů pro volbu stárka, ale stárka potrápila ... inu jak říkají Francouzi „za vším hledej ženskou“. Ale pěkně od začátku.

Stejně jako loni hody začaly v tom nejžhavějším létě, kdy se tradičně na sůstředění Chasy v Hluku konala volba stárka. Příliv nových tanečníků otvíral možnost velkého výběru, přesto celkem jednomyslně byl vítěznými vavřiny

ověněn Vojta Běták, shodou okolností Hlučan. Tož stárka jsme měli a jeho prvním úkolem bylo vyvolit si sobě milů stárečku. Poslední dva roky byly stárky nabíledni, Radvan Beťák i Rostřa Mazáč si samozřejmě vybrali své manželky, ale Vojta musel hledat a vybírat vhodnou kandidátku. Čistokrevné, dosud nestárkující Hlučanky v Chase nebylo a stárek se musel poohlédnout po „okolních dědinách“. Stárka se po chvíli váhání našla, Dol-

němčanka Marcelka Pyteľová Daňková.

Připravy se pomalu rozbíhaly, jak v Praze, tak v Hluku a Dolním Němčí. Když tu v půlce října už rozjetý hucko-dolněmčanský vlak vykolejil. Marcelka se s těžkým srdcem musela vzdát svého „úřadu“ a Vojtovo hledání začalo podruhé. Prekérní situace našťestí netrvala dlouho, po krátkém a intenzivním přemlouvání se noví stárečků stala moje maličkost, rodilá Pražanka, kterou za

srdénko chytilo Staré Město. Vlak se vrátil do svých kolejí a vydal se směrem k cílové stanici Hody. Ve scénáři a choreografii jsme po dohodě vyměnili části dolněmčanské za ty „bálašácké“ (Báleshov = laškovně pojmenování Sta-

rého Města, pozn. aut.) a začalo se pilně nacvičovat. Ačkoli času bylo poskrovnu, vše se krásně nakonec stihlo kvalitně sladit.

Největší hodové „běsnění“ začalo už v pátek. Ráno se u stárkových prarodičů v Hluku rozehrála trúba doběla, aby si další den mohla chasa pochutnat na domácích vdolečkách, které společně s vínem a právem dorazily do Prahy včas. Večer jsme se pak s mladšími stárkami, Bárou Smetanovou a Hankou Samešovou, a ochotnou pomocnicí Inkou Pauknerovou hrdinně postavily k plotnám, abychom připravovaly tradiční pohoštění na sobotní odpoledne, kbe-

lík bramborového salátu a řízky jak pro regiment, a tak už nic nebránilo, aby hody mohly začít.

Chasa se sešla u stárky, o jídlo, dobré víno, slivovici ani zábavu nebyla nouze, takže jsme se přemísťovali do Gongu správně hodově naladěni. Jako loni se našlo velké množství šikovných rukou zdobící sál a připravující pohoštění. S úderem osmé hodiny hody vypukly naplno. Chlapci z Chasy si pod vedením mladších stárků Petra Smetany a Ondry Sameše došli pro stárka. Ten si s nimi zaverboval a dal po sklénce. Děvčata se po staroměstském způsobu zastavila už u „domu stárky“, aby sobě i mně krátila čekání na chlap-

ce písničkami. Stárkův příchod a vyvolávání stárky za zpěvu „Tluču, tluču, otevřete“ bylo velkolepé, Vojta tloukl tak, že „moje“ brána málem spadla. Po předání práva jsme se s Chasú vydali ke starostovi pro povolení hodů, slavnostně

odpřísahli všechny artikule a hodová zábava mohla začít. Odstartovalo ji taneční vystoupení chasy, nejprve staroměstskou sedlckú věnovanou stárce, pak huckými pro stárka zakončenými trnkú. A pak se už tančilo, zpívalo a veselilo až do jedné hodiny ráno, kdy jsme neradi museli zábavu skončit. Ve dvě hodiny ráno už hody připomínalo jen veselí posledních vytrvalých hostů.

Zkrátka a dobře ... přes aстера ad astra ... přes všechny těžkosti a několikeré změny nakonec hody dopadly na výbornou ke spokojenosti obou stárků, jejich rodin i všech „hodařů“.

KATEŘINA HEŘMANSKÁ
a VOJTĚCH BĚTÁK

Velká krůžková vánoční radost

Délku potlesku po skončení programu vánočního večírku Slováckého krůžku jsem nepočítal, ale byl to od ctěného publika potlesk hodně dlouhý – a zasluženě dlouhý. Vždyť všichni, kdo jsme do Divadla Gong přišli, jsme mohli vidět krásný program, po kterém jsme se jistě ještě více těšili na blížící se vánoční svátky.

Viděli jste tento program? Slyšeli jste o něm? Co si z něj nejvíc vybavujete? Já všechno! Úžasné děti, výborné zpívající ženy, hrající cimbálová muzika, mužský sbor, sólisté a třešnička na dortu – parádní divadlo, ve kterém by si zasloužil samostatnou zmínku každý člen. Nakonec programu ještě velké poděkování paní Mirce Sochorové, která program připravovala a nacvičovala. Díky, díky, díky.

Odcházel jsem po skončení celého večera a poslouchal svou kamarádku Olgu, která byla překvapená a spokojená zároveň. „Něco tak pěkného jsem v Praze nečekala, takto výborně udělané programy nejsou vidět často ani u nás na Slovácku,“ říkala mi, aniž by si vymýšlela jediné slovo. Jak by také mohla?

Vešli jsme do tmy směr metro a já měl nedobry pocit, jestli nedlužím něco všem těm lidem, kteří v Gongu udržují lidovou kulturu kraje, kde se narodili nebo odkud pocházejí jejich předci. Něco jim určitě dlužím – minimálně ujištění, jak moc pro mě znamenají. Jsem jim za jejich úsilí v Krůžku velmi vděčný, víc, než si asi dovedou představit.

Člověk potřebuje ke svému životu nejvíce ze všeho domov. Jestliže jej musí z různých důvodů opouštět, potom nutně potřebuje místo, které mu tento domov alespoň občas nahrazuje. Divadlo Gong takovým domovem o krůžkových večerech je.

RADEK BARTONIČEK

Čtyři roky ve Slováckém krúžku, což není moc, ale...

Byl zrovna parný květen roku 2009, když mě mamka nahnala pomáhat na nějakou sešlost, která se právě pořádala v kulturním domě v Huštěnovicích. „Prý sú tam jacísi Pražáci, zpívajú, pijú vínko a je jim dobre.“

Všichni se opravdu usmívali od ucha k uchu, bujaře diskutovali a jen začala hrát muzika, hned se drali před cimbál, aby si zanotovali „tú svoju“. V tom jsem mezi účastníky zahlédla známou tvář v podobě Lucky Stuchlíkové, která stejně jako já chodila na gymnázium do Uherského Hradiště. Daly jsme se do řeči a vyzvěděla jsem od ní, co se dalo. Že je to sraz Slováckých krúžků,

že jsou z Brna, Bratislavy a Prahy a že je již několik let členkou mladé chasy toho pražského. Dávku zpěvu, tance a dobré nálady jsem si toho dne užila do sytosti a při usínání mně něco v koutku hlavy říkalo, že jsem se s těmi skvělými lidmi neviděla naposledy.

V září toho roku jsem se odstěhovala za svým budoucím manželem do Prahy a jeden z prvních telefonátů, jež jsem v našem hlavním městě absolvovala, byl s Lukou a hlavní téma hovoru byl právě Slovácký krúžek. Jelikož skotačení v kroji máme s Rostou tak nějak v krvi, netrvalo dlouho a začali jsme prozkoumávat jednu složku Krúžku za druhou. Nejprve čtvrtěční nácviky s chasou, pak středeční besedy, mužský sbor, ženský sbor, hody a dokonce naše první vystoupení v podobě účasti na tradiční Vánoční hře. Vrcholem prvního půlroku v Krúžku pak bylo pásmo bílovských sedlcových na Moravském plese. Na plesy na Moravě chodíme leta, ale nic podobného „našemu“ Moravskému plesu jsme do té doby nezažili.

Krúžek se stal naší neodmyslitelnou součástí a život v Praze jsme si bez něj nedovedli představit a našťěstí jsme ani nemuseli! Kdykoli to bylo v našich silách a možnostech, rádi jsme se účastnili jakýchkoli akcí a vždy jsme věděli, že o dobrou náladu

nouze nebude. Z těch, co nám utkvěly v paměti nejlouběji, to byly zejména výpravy vícedenní, kdy jsme se navzájem poznali nejvíce. Kouzla společně trávených nocí v tělocvičnách na soustředěních, zájezd do Polska v roce 2012 a MFF Strážnice 2013 jsou opravdu nezapomenutelné. Dokonce jsme měli i tu čest stát se v roce 2012 stárky na Kateřinských hodech a prostřednictvím výboru také trochu poznat, jak funguje naše organizace „uvnitř“ a kolik úsilí za tím stojí.

Za těch několik let jsme stihli prožít spoustu krásných okamžiků, počínaje zkouškami, nácviky, besedami, soustředěními a konče úspěšnými vystoupeními, kdy nám bylo ctí prezentovat moravský folklor pod jménem SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE. Jen těžko se nám bude hledat obdobná skupina lidí, kteří by měli tak blízko k tanci, zpěvu a tradicím moravského Slovácka.

Snad to bylo dílo náhody, snad to bylo znamení shůry, že naše aktivní účast končí (z důvodu návratu na Moravu) obdobně, jako začala, a to setkáním Slováckých krúžků v Huštěnovicích v roce 2013.

Chtěli bychom Vám všem ze srdce popřát mnoho krásných chvil v tomto neobyčejném spolku, který propojuje napříč všechny věkové generace a má krásný a jedinečný cíl, šířit tradice, moravský folklor a zejména radost a potěšení z něho plynoucí!

Přátelé, ať se Vám všem daří a snad brzy na viděnou!

MARTINA a ROŠŤA MAZÁČOVI

Poznámka starosty Krúžku:

Takové upřímné vyznání jistě každého našeho krúžkaře zahřeje u srdce. Je třeba k tomu za nás dodat, že odchodem Martiny a Rosti zpět na Moravu ztrácíme vynikající představitele mladé generace, kterým se rodné Slovácko vrylo hluboko do srdce. Přes své relativně krátké působení v Krúžku zanechávají za sebou výraznou stopu. Svou pracovitostí, skromností a lidským přístupem vytvářeli kolem sebe přátelskou a dělnou atmosféru, která jim přinesla v Krúžku zasloužený respekt. Přejeme jim, aby si stejně dobře vedli i na rodném Slovácku!

Znovín Znojmo fandí folkloru

Vzpomínka na Milana Jurčku

K nefalšovanému slováckému folkloru nepatří jenom kroje, cimbálové muziky, jízdy králů, malovaná žudra, verbuňk apod., ale patří k němu i víno a na Hornácku i dobrá slivovička.

O samozřejmém spojení vína a folkloru snad nikdo z milovníků vína nepochybuje. Jsou si toho vědomi i vinaři, dokonce i ty vinařské firmy, které nesídlí ve folklorních regionech. Lidové muziky, cimbálovky či soubory hrají a vystupují skoro vždy na vinobraních, přehlídkách a výstavách vín, koštech, ale i na setkáních přátel vín, krojovaných plesech a bálech.

Již od počátku devadesátých let Slovácký krúžek v Praze úzce spolupracuje se Znovínem. Zpočátku to bylo především zásluhou předsedy jeho představenstva doc. Ing. Milana Jurčky, CSc., kterého do pražského Slováckého krúžku přivedla jeho spolupracovnice Magda Křepelková, a dále pochopení Strážničana Ing. Pavla Vajčnera, ředitele Znovínu, který má nejenom díky svému otci niterný vztah k folkloru. Pod patronací Znovínu byly v roce 2001 organizovány úspěšné tematické večery při cimbálu v restauraci U Pavouka v Celetné ulici za účasti početné veřejnosti.

Již od prvního ročníku (1993) Výstavy moravských a českých vín, pořádané

Slováckým krúžkem v Praze, se znojemská firma zúčastnila všech sedmnácti ročníků, a to nejenom vzorky vín, ale i cennými radami při jejich organizování a hodnocení vzorků. V roce 2000, tedy v době, kdy se besedy Krúžku organizovaly v prostorách

Národního domu na Smíchově, se uskutečnila zajímavá beseda členů Krúžku s oběma představiteli Znovínu Milanem Jurčkou a Pavlem Vajčnerem. Její součástí byla i řízená ochutnávka vín. Takže nejen popíjení, ale i vinařská osvěta!

Památne bylo před deseti lety tradiční Setkání Slováckých krúžků z Brna, Prahy a Bratislavy v prostorách znojemské firmy v Přímětících a v Louckém klášteře. Při dalších každoročních setkáních všech tří krúžků se na toto setkání dodnes vzpomíná!

O tom, jak tato akce dopadla, výmluvně vypovídá vzpomínka starosty brněnského krúžku Václava Štěpánka: „*Po nezbytném bujarém přivítání u tří autobusů již sestupujeme do útrob Křížového sklepa v Příměticích, kde se nám věnuje předseda představenstva Ing. Milan Jurčeka, který také podává patřičné informace o vínech, které máme možnost ochutnat. Zde s námi pobývá a taky zpívá ředitel podniku Ing. Pavel Vajčner, původem Strážničan. Pak jsme přejeli do sídla firmy v Louckém klášteře ve Znojmě, který je postupně rekonstruován a uzpůsoben pro vinařskou turistiku. Zde jsme rovněž absolvovali prohlídku a ochutnávku v klášterních sklepích. O rozprouzení zábavy ve Štukovém sále se postarala znojemská dětská muzika a poté převzala žezlo mladá muzika Krúžku z Prahy a zpěváci ze všech tří krúžků. Tančilo se v sále a poté zpívalo i v přilehlých chodbách...*“

Zde je namístě připomenout i dlouholeté členy Slováckého krúžku v Praze, umělce, manžele Olgu a Miroslava Hudečkovi, kteří mají niterný vztah k folkloru a samozřejmě i k vínu. Miroslav hrál ve slavné Strážnické muzice Slávka Volavého a Olga během studia v Uherském Hradišti zpívala a tancovala v souboru Hradišťtan. Nejlépe je charakterizoval Zdeněk Hrabica v rozhovoru pro publikaci a web Znovínu: „... *Oba umělce spojuje láska k vinohradům, k vínu, k vinařské architektuře, k lidovým písním o víně a především ke Znovínu. Jejich monumentální exponáty, inspirované vinnou révou a vinohradu, obdivují od počátku třetího tisíciletí*

návštěvníci Galerie Znovín v Louckém klášteře...“

A podobně bychom mohli popisovat slavné Moravské plesy, jejichž sponzorem je Znovín řadu let, spoluzakládali jsme Trojské vinobraní spolu s městskou částí Troja – od prvního ročníku za účasti znovínského stánku. Společně s agenturou FOIBOS, MČ Praha 10 a Znovínem jsme se podíleli na vzniku i tradici Strašnického vinobraní, kde dlouholetý krúžkař Ivo Kult organizoval i „košť vína“.

Naše cimbálová muzika doprovázela mnohé další akce Znovínu: Svatováclavskou cenu na Dostihových dnech v Chuchli, uvedení Svatomartinského vína v hotelu Ambassador, ale i výstavu „Vino a delikatesy“ na pražském Výstavišti nebo setkání novinářů a výtvarníků s představiteli firmy v „hradní“ Vikárce. S přispěním Znovínu vydal Krúžek populární zpěvník „Na besedě ve Slováckém krúžku“. Aktivity Krúžku jsou popularizovány v Katalozích Znovínu a znovínské v našich Vědomostech.

Vedle jmen organizátorů ze Slováckého krúžku se ve vzpomínkách psaných či vyprávěných nejčastěji objevovala dvě jména: Milan Jurčeka a Pavel Vajčner, pro něž nebyla podpora folklorních akcí jenom jedním z marketingových počínů. Úspěšná firma Znovín si loni připomínala dvacet let od založení a stejně tak dlouho pomáhá a spolupracuje s pražským Slováckým krúžkem.

Iniciátor této spolupráce, Milan Jurčeka, již není mezi námi, ale jím založená tradice úspěšně pokračuje do dnešních dnů.

DUŠAN MACHÁČEK

Hudecké dny Břeclav 2013

Podruhé, po třech letech, se chci se čtenáři Vědomostí podělit o dojmy z obou večerů loňského jubilejního 30. ročníku Hudeckých dnů 22.–23. 11. 2013 ve Staré Břeclavi. Termín se bohužel nezměnitelně kryje s termínem Kateřinských hodů Slováckého krúžku v Praze. To mě samozřejmě mrzí, ale jiné to nejspíš nebude. Snad jsem už i sám sobě vysvětlil, proč jezdím tam a nejsem na hodech. V první části tohoto příspěvku mi dovoluete pár osobních informací o citovaných večerech.

Ve druhé části informace přináším výtah z publikace s přehledem historie Hudeckých dnů, s laskavým přivolením zpracovatele MUDr. Františka Blažka, současného primáše muziky Břeclavanu a neúnavného organizátora aktivit podlužáckého i okolního folkloru.

XXX. Hudecké dny

Jubilejní ročník byl, jak jinak, připravován jako parádní a taky takovým byl. Posuďte sami jeho oficiální program:

Pátek 22. 11. 2013,

20.00 – Společný koncert souborů s následnou besedou u cimbalu:

Národopisný soubor Pálava, Mikulov

Folklorní krúžek Pohárek, Týnec

Slovácký krúžek Hrozen, Velké Bílovice

Sobota 23. 11. 2013, 19.30 – Přehlídka lidových muzik Slovácka:

CM Břeclavan

CM Krepina, Strážnice

CM Stanislava Gabriela, Babice

HCM Martina Hrbáče, Velká nad Veličkou

CM Vonica, Krumvř

Jura a Petr Petřů, Kyjov

CM Olšava + Lubomír Málek

Následuje beseda za účasti účinkujících muzik.

Byla to jako každý rok pestrá přehlídka folklórních aktivit různého druhu i pojetí, příjemná po těle i po duši. Letos obzvláště. Všichni ze sebe vydávali to nejlepší, na což zasvěcené diváctvo opět bouřlivě reagovalo. Navíc po programu pokračovala volná zábava při muzikách, což máme obzvláště rádi. Dlouho po půlnoci, spíš až k ránu, byt' temnému, našťestí bez mrazu a poledovice...

Po oba večery jsme byli pospolu s početnou delegací našich přátel – krůžkařů z Bratislavy a okolí. Bylo to milé setkání a společné zážitky.

Měl jsem v plánu potkat se s naším dlouholetým členem a kamarádem Kamilem Škrobákem. Jeho momentální zdravotní stav to neumožnil. Tak jsem mu poslal pozdrav i přání ke kulatému jubileu po vedoucích sboru Slováckého krůžku Stará Břeclav, kteří se k němu v neděli odpoledne chystali. Snad se potkáme napřesrok v červnu na Podluží v písni a tanci ve Tvrdonicích.

HUDECKÉ DNY

XXX. ročník, přehlídky lidových muzik Slovácka, listopad 2013

Vydal Slovácký krůžek Stará Břeclav,

www.slovackykruzek.cz.

Uspořádal František Blažek.

Pro výtah jsou redukovány především výčty účinkujících a některé názory osobností, u ponechaného textu jsou výjimečně provedeny formální úpravy.

◀ *Jožka Kobzík, Jožka Severin a Slávek Volavý na strážnických slavnostech.*

Foto František Horecký

Historie Hudeckých dnů

I. ročník – Dům kultury ROH Břeclav, **3. listopadu 1984**. Původcem myšlenky uspořádat přehlídku muzik Slovácka byl MUDr. Jožka Kobzík, primáš a umělecký vedoucí národopisného souboru Břeclavan. Přehlídka měla být jakousi zimní obdobou setkávání muzikantů a mnohdy společného muzicírování na strážnických slavnostech. Dopolední součástí Hudeckých dnů byl seminář „Funkce lidové písně v současné době“, určený nejen muzikantům ale i ostatním zájemcům o lidovou píseň. Při této příležitosti vyšel i zpěvník Břeclavanu „Od Břeclavi teče voda čistá“ a EP gramodeska k 30. výročí NS Břeclavan.

Koncerty proběhly současně v obou sálech břeclavského domu kultury, odpolední se konal v 16 hodin, večerní v 19 hodin.

II. ročník – Dům kultury ROH Břeclav, **23. 11. 1985**. Nikdo nečekal tak obrovský zájem diváků. Dr. Jožka Kobzík dokonce předpokládal, že bude vhodné Hudecké dny Slávka Volavého nabídnout do jiných měst Slovácka. V dopoledním seminář s názvem „Interpretace lidové písně“ přednášeli doc. Ludvík Kunz, Jan Rokyta a Jaromír Nečas. Opět se konaly dva koncerty: v 15 hodin a v 19 hodin v obou sálech břeclavského kulturáku

Velký zájem provázel i **III. ročník** Hudeckých dnů, který se konal **6. prosince 1986**. Dopolední seminář „Harmonizace a úprava lidových písní“, vedený opět Jaro-

mírem Nečasem a Janem Rokytou, byl zajímavý hlavně pro muzikanty. V odpoledním a večerním koncertu se jako první představila Starobřeclavská cimbálová muzika, po ní následovaly další... Břeclavský kulturní dům byl při besedě u cimbálů opět zaplněný do posledního koutu.

V podobném duchu proběhl **21. listopadu 1987** i **IV. ročník** Hudeckých dnů. Dopoledne se za velkého zájmu muzikantů konal krajský seminář s názvem „Žánry v lidové písni“. Odpolední a večerní koncerty byly motivovány přírodní tematikou v lidové písni.

Bylo už jasné, že se v Břeclavi během pěti let vytvořil opravdu reprezentativní lidový festival. **V. ročník** Hudeckých dnů Slávka Volavého, který se konal v Domě kultury ROH Břeclav **12. listopadu 1988**, zahájil krajský seminář s názvem „Cimbál a jeho funkce v současném hudebním životě“. Dopoledne a večer se uskutečnily dva koncerty, tématem programu byly písně o matce.

VI. ročník Hudeckých dnů Slávka Volavého byl věnován sběratelům lidových písní. Hudecké dny se uskutečnily **25. listopadu 1989** – týden po brutálním zásahu pořádkových sil proti demonstrujícím studentům na Národní třídě v Praze. Oba koncerty začaly neobvykle – zpěvem národních hymen. Podepsaní účinkující vyjádřili v závěru koncertu souhlas s generální stávkou 27. listopadu.

Kvůli volbám do obecních zastupitelstev proběhl **VII. ročník** Hudeckých dnů až **8. prosince 1990**. Dopoledne proběhl tradiční odborný seminář se zajímavým tématem „Klarinetisté a píštěláci“, opět se konaly 2 koncerty, v 16.00 a v 19.00 hod.

Při tvorbě programu **VIII. ročníku** Hudeckých dnů, který se uskutečnil **23. listopadu 1991**, spolupracoval Dům kultury v Břeclavi s Ústavem lidové kultury ve Strážnici.

IX. ročník Hudeckých dnů Slávka Volavého, který se konal **21. listopadu 1992**, byl věnován nedožitým 70. narozeninám tří primášů: Jaroslava Staňka, Jury Petru a Slávka Volavého.

X. jubilejní ročník Hudeckých dnů Slávka Volavého **27. listopadu 1993** přilákal diváky na dva koncerty. U příležitosti kulatého jubilea byly oceněny osobnosti, které se o tradici Hudeckých dnů nejvíce zasloužily.

XI. ročník Hudeckých dnů byl přelomový pro muziku Břeclavanu. Nejenže oslavila 40 let svého trvání, ale také protože v souboru došlo ke generační obměně. V sobotu **19. listopadu 1994** nastoupila v přehlídce mladá muzika, se kterou si dr. Jožka Kobzík zahrál symbolicky úvodní píseň.

18. listopadu 1995 uspořádal Dům kultury v Břeclavi **XII. ročník** Hudeckých dnů Slávka Volavého. Večernímu

koncertu předcházela vernisáž výstavy akvarelů s lidovými motivy malířky Růženy Krčmařové.

XIII. ročník Hudeckých dnů se uskutečnil v Domě kultury v Břeclavi **16. listopadu 1996**. Snahou nového dramaturga Hudeckých dnů Václava Kosmáka spolu s místopředsedou Folklovního sdružení ČR Františkem Synkem bylo rozšířit přehlídku i do jiných oblastí Slovácka. Tak se uskutečnil 22. listopadu 1997 Hudecký den Slávka Volavého ve Strážnici, o den později v Hodoníně.

Břeclavský **XIV. ročník** Hudeckých dnů Slávka Volavého, který se konal **28.–29. listopadu 1997**, zahájil Vojenský umělecký soubor Ondráš z Brna svým premiérovým koncertem „Obrázky z Čech, Moravy a Slovenska“. Dům kultury získal pro tento i následující ročník významného sponzora – SPT Telecom.

XV. ročník Hudeckých dnů zahájil v pátek **27. listopadu 1998** soubor Hradišťtan svou komposicí „O slunovratu“.

Samostatným koncertem uherskobrodská Olšava odstartovala v pátek **26. listopadu 1999** **XVI. ročník** Hudeckých dnů Slávka Volavého, který uspořádal DK Břeclav opět ve spolupráci s SPT Telecom.

XVII. ročník Hudeckých dnů Slávka Volavého se uskutečnil v břeclovském kulturním domě ve dnech **24.–25. listopadu 2000**. Po nedávném odchodu

zakladatele Břeclavanu dr. Jožky Kobzíka (zemřel 16. 10. 2000), patřil páteční večer jeho vzpomínce. V pořadu „Putovali hudci“ se představili muzikanti a zpěváci tří breclavských generací.

Koncerty **XVIII. ročníku** Hudeckých dnů, které se uskutečnily ve dnech **23.–24. listopadu 2001**, poprvé nesly jméno Jožky Kobzíka.

XIX. ročník Hudeckých dnů začal v pátek **22. listopadu 2002** komponovaným programem „Ej, hora, hora“, autorky Zuzany Lapčíkové, oceněným titulem „Laureát MFF Strážnice“.

XX. ročník Hudeckých dnů se uskutečnil ve dnech **22.–23. listopadu 2003**.

Po změně majitele breclavského kulturního domu převzal organizaci **XXI. ročník** Hudeckých dnů **26. a 27. 11. 2004** Národopisný soubor Břeclavan, který se po letech vrátil k původní myšlence i dramaturgii této přehlídky.

V roce **2005** byly Hudecké dny zařazeny mezi festivaly Folklorního sdružení ČR. **XXII. ročník** se uskutečnil ve dnech **25. a 26. listopadu** v kulturním domě Delta. Během obou večerů, které byly zakončeny besedou u cimbálů, mohli diváci zhlédnout výstavu „Minulost Podluží očima malířů a fotografů“. Na zařízení breclavského kulturáku se začal projevovat nedostatek investic, za dva dny konání Hudeckých dnů se nepodařilo prostory KD Delta vytopit do přijatelné teploty.

XXIII. ročník Hudeckých dnů se konal ve dnech **24. a 25. listopadu 2006**, poprvé v sále kulturního domu „Na obecní“ ve Staré Břeclavi za podpory místního slováckého krúžku. V rámci pátečního programu Hudeckých dnů se uskutečnila historicky II. přehlídka cimbálových muzik Podluží.

V průběhu roku **2007** se projevil tendence vrátit **XXIV. Hudecké dny** do centra Břeclavi. Páteční koncert se konal **23. listopadu** v kulturním domě ve Staré Břeclavi. Sobotní programy pak proběhly v sále kina Koruna v Břeclavi.

Pořadatelem **XXV. ročníku 28. a 29. 11. 2008** se stal Slovácký krúžek Stará Břeclav, který definitivně pro místo konání využil místní kulturní dům „Na obecní“. Přehlídka byla doplněna výstavou fotografií z minulých ročníků Hudeckých dnů.

XXVI. ročník Hudeckých dnů se uskutečnil v roce nedožitých 80. narozenin svého „duchovního“ otce, dlouholetého primáše Břeclavanu dr. Jožky Kobzíka. V pátek dne **27. listopadu 2009** se proto, pod názvem Memoriál dr. Jožky Kobzíka, uskutečnila přehlídka lidových muzik Podluží. Publiku byla představena kniha Primáš Jožka Kobzík. Následující sobotní večer pokračoval v tradiční přehlídce cimbálových muzik Slovácka.

XXVII. Hudecké dny se uskutečnily ve dnech **26.–27. listopadu 2010**,

už tradičně ve Staré Břeclavi „Na obecní“. První večer se představily folklorní soubory břeclavského regionu. Druhý, sobotní večer byl věnován čerstvému jubilantovi – Vlastíkovi Kopuleťému z Poštorné – legendárnímu klarinetistovi Břeclavanu.

Za hranice všedních dnů se dostal pořadatel Hudeckých dnů – Slováký krúžek Stará Břeclav v pátečním programu **XXVIII. ročníku**, který pod názvem „Česko-slovenský (alebo Slovensko-český) večer“ proběhl **25. listopadu 2011**. Následující večer se nesl v tradiční přehlídce cimbálových muzik Slovácka.

V pátečním programu **XXIX. ročníku** Hudeckých dnů, který proběhl ve dnech **24.–25. listopadu 2012** ve Staré Břeclavi spoluúčinkovala Olšava z Uherského Brodu a domácí Národopisný soubor Břeclavan. Sobotní večer byl velmi pestrý – hrála znovuobnovená CM Podlužan z Břeclavi, CM Guráš z Velkých Bílovic se blýskla s muzikantsko-dramatickým „štrajchovým“ pásmem, tradiční vysokou úroveň hradištských muzik potvrdila CM Pentla z Boršic, ze Starého Hrozenkova přijeli Gajdoši z Kopanic a Hornácko reprezentovala CM Petra Galečky z Lipova. V závěru se představil už tradiční účastník Hudeckých dnů – Varmužova cimbálová muzika ze Svatobořic-Mistřina.

Řekli o Hudeckých dnech v Břeclavi

„Rád vzpomínám na půlnoční strážnická setkání hudců koncem 50. a v 60. letech – zcela improvizovaná, přirozená, kdy se po festivalovém programu scházeli na Zbojnické lúce postupně hudci ze všech koutů Slovácka. Tady hrával se svou muzikou legendární primáš Samko Dudík z Myjavy, hornácký primáš Jožena Kubík z Hrubé Vrbky a z mladší generace pak hradištský primáš Jaroš Staněk, Jura Petřů z Kyjova a samozřejmě domácí strážnický primáš Slávek Volavý. Obvyklými hosty tu byli také muzikanti z Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů a řada dalších muzikantských a zpěvákých osobností. Někdy až dojemná byla setkání „štimkolegů“ (hráčů na stejné nástroje) z různých slováckých regionů, např. našeho starobřeclavského cimbalisty majstra Ščuky s hornáckým cimbalistou Kýrem. A náš břeclavský klarinetista Vlastík Kopuleť si ještě stihl zahrát s legendárním hornáckým píštělákem Tomášem Kohútem. Tam se přehrávaly každoročně až do časných rosných hodin nejkrásnější písně moravského Slovácka a Moravsko-Slovenského pomezí.

A rozcházeli jsme se vždycky šťastní a se zpěvem. Tyto zážitky byly později stále vzácnější, chyběla tu především spontaneita a improvizace, tedy to, co vždy vycházelo přímo ze srdcí hudců.

Slávek Volavý ctil tyto hudecké tradice. Učil se především od horňáckých hudců, jako byla kapela Ňorkova, Miškeříkova a Kubíkova. On sám jako primáš byl pokračovatelem těchto tradic a stál v popředí těch muzikantů, kteří posunuli přirozený, autentický muzikantský projev technickou dovedností své hry na kvalitativně vyšší úroveň.

K myšlence založit Hudecké dny Slávka Volavého mě vedly především vzpomínky na nezapomenutelné strážnické noci a osobnost Slávka Volavého, s nímž jsem se důvěrně znal a uznával ho jako svůj vzor v mé činnosti na Podluží.“

MUDr. JOSEF KOBZÍK, *Nový život* 19. 11. 1992

„Dnes už je jasné, že se v Břeclavi vytvořilo během 5 let koncertní pódium skutečně reprezentativní. Takové nemá ani Strážnice, jejíž Mezinárodní folkloristický festival ostatně plní jiné, širší programové úkoly. Lidé na Hudecké dny rádi chodí už proto, že po večerním koncertu následuje ve všech prostorách Domu kultury beseda u cimbálu – volné muzicírování zúčastněných kapel i jednotlivců z řad obecnstva. Tady se nejlépe dotvrdí šířka záběru a tvůrčí fantazie, jimiž jednotlivé kapely a jejich sólisté disponují“.

JAROMÍR NEČAS, *Rovnost*, 17. 11. 1988

„Jsou národy, které sobě hrají a jsou národy, které sobě dávají hrát. Buďme šťastni, že jsme ten první případ. Potvrzuje to Slovácko – hudebně nejvyspělejší kraj. Kraj slunce, kraj mohutných tenorů, dílo a dědictví generací“.

Doc. PhDr. LUDVÍK KUNZ, CSc., 1989

Vlastní publikace obsahuje bohatou sadu fotek z celé historie, řadu dalších názorů významných osobností a ke konci podrobné slovní i fotografické představení všech účinkujících těles a souborů z XXX. ročníku.

Pro Slovácký krúžek v Praze uspořádal JOŽKA ŠENK, 2. 1. 2014

Co nového u přátel?

Se značnou mírou cynismu se nabízí odpověď „Nic zvláštního. Slovácké krúžky (dále SIK) fungují tak jak jsou za dlouhá desetiletí navyklé“ – nakonec o tom velmi pěkně vypovídá i relace v seriálu ČT Folklorika věnovaná smyslu, historii i současnosti tří nejstarších slováckých krúžků odvysílaném 7. a 11. prosince 2013. Přípravě tohoto pořadu, shánění podkladů a vlastnímu natáčení bylo věnováno hodně úsilí a to nejen vedoucích činitelů SIK. Vznikl pěkný, hodnotný a dovoluji si říci i reprezentativní

dokument, který snad i jiným posedlým folklorem trošku rozsvítí, co že jsme to za moravské Slováky a co můžeme přinést moravskému folklorismu.

Další událostí, kterou nelze nezmínit, a která patří mezi vrcholy společné činnosti ve druhém pololetí roku 2013 bylo tradiční setkání SIK. Tentokrát pod naší patronací a opět na Dolňácku s finálem v Huštěnovicích, rodišti našeho starosty. A Mirek také většinu práce s přípravou a zajištěním akce zase osobně oddřel. Akce se bezpochyby povedla. Neopomněli jsme vzpomenout 1150. výročí příchodu věrozvěstů situováním zahájení akce do Velehradu a okolí. Pro bratrské SIK byla zajištěna návštěva galerie Joži Uprky, měli jsme příležitost seznámit se s legendárními Pondělníky, mužským sborem OLD STARS Hradištanu a zejména byl prostor pro hlavní účel setkání, tj. společné muzicírování, zpívání a besedování. Novinkou setkání byla mše odsloužená na Velehradě za krúžkaře, kteří již bohužel nejsou mezi námi.

Letos uplynulo 105 let od okamžiku, kdy se v Brně objevilo návštěví/pozvánka: „Slovácký krúžek v Brně“ zve širokou veřejnost na svoji akci. Rok 1908 je proto považován za rok vzniku SIK v Brně. Protože si Brňáci svého výročí považují, „A proto, že by se 110. výročí nemuseli někteří dožít“ (citace ze zahajovací řeči starosty SIK v Brně V. Štěpánka), rozhodli se zorganizovat 20. listopadu v KD Rubín slavnostní jubilejní besedu. Na besedu jsme byli stejně jako Bratislavané pozváni. Navigace a Mirek pracovali bezchybně, přijeli jsme

včas, krátce po nás bloudivší Bratislavané. KD byl vyprodaný, o rezervovaný stůl jsme se (Říha, Šenk, Vogničovi, Sameš, Beťák, Bobek) trochu přetahovali s rodiči dětí Slováčku. Slováček – téměř stočlenný dorost SIK v Brně hodinovým programem slavnostní večer v 18 hod. zahajoval. Po přestávce, při které se v sále přeci jenom uvolnilo a kterou jsme využili k seznámení se s téměř hotovou verzí výše zmíněného pořadu Folkloriky, začal hlavní program. Veškeré dění moderoval starosta SIK v Brně V. Štěpánek svým osobitým projevem a neopakovatelným šarmem. Zopakoval stručně (z hlavy) historii SIK, uváděl vystupující složky SIK a nezapomněl připomnět: „Kdo něco v moravském folkloru a folklorismu znamená nebo znamenal, prošel brněnským SIK“ – souhlasím já také. Program nebyl dlouhý, vystupovaly výhradně vlastní složky a sólisté SIK v Brně. S pozdravy nás gratulantů se nepočítalo, musili jsme se trochu vnutit – prostě milé, neformální setkání přátel, kteří si přišli zavzpomínat. Následovala beseda u cimbálu s trvale plně obsazeným parketem. Kolem jedenácté jsme s lítostí odjížděli. Mám zprávy, že Bratislavané byli vytrvalejší, Petraturovu harmoniku bylo slyšet ještě o půlnoci.

K ostatní činnosti bratrských SIK si dovoluji odkázat na shrnutí podřichtára SIK a Skaličanů v samostatném příspěvku uvedeném na jiném místě této Vědomosti – doporučuji pozorně číst.

Z Brna, ani od jiných přátelských SIK jsem podklady neobdržel, proto jsem čerpal z Krůžkozoru č. 99 SIK v Brně, který jsme dostali na výše zmiňované jubilejní besedě. Krůžkozor stojí za to otevřít nejenom pro fotoreportáže z letošního setkání SIK a MFF ve Strážnici, na kterých se mnozí z nás najdou.

Krůžkozor má stabilní obsah. Tentokrát je zde trochu více osobních vzpomínek na letní putování a z činnosti Slováčku. Doporučuji reportáž M. Hebrona z vernisáže děl MUDr. Jiřího Holáska v kyjovské galerii „U Ježů“ tematicky zaměřenou na vinné sklepy v okolí Sedlece na Podluží. Součástí příspěvku je i náčrt životopisu autora děl, poštorenského rodáka, čestného člena SIK v Brně.

Pozorně a s trochou lítosti jsem četl článek Jany Kubínové „Taneční hodiny Slovác-kého krúžku v Brně“. Vyplyvá z něj, že SIK v Brně od začátku roku 2013 pořádá každé pondělí taneční hodiny s výukou slováckých tanců i pro širokou veřejnost. Jednotlivé tance vedou lektori z příslušného regionu a/nebo vynikající tanečníci SIK. Ve výčtu je uvedeno 9 dosud absolvovaných tanců nebo skupin nacvičovaných tanců včetně jmen lektorů. Efekt této aktivity je dvojitý. Šikovní příchozí posílili taneční skupinu SIK a mezi členy SIK je dnes málokdo, kdo nejde na parket při besedách. Nakonec viděli jsme to i na jubilejní besedě. Proč moje lítost? O něco podobného jsem se před lety pokoušel i u nás a nenašel jsem pochopení.

Článek L. Vylama přibližuje letošní Horňácké slavnosti, v tom i pořady věnované jednak 50. výročí založení ženského sboru a také loňskému 130. výročí Suchovské republiky.

Ve vinařově okénku Mirek Dostál připomíná kalamitu způsobenou révokazem s jeho dopady na vinařství v Evropě (mimo jiné představuje i dodnes poměrně rozšířený hybrid BACO NOIR). V článku představuje osobnosti moravského vinařství, které se zasloužily o nápravu škod a nové směry vinařství v Čechách a na Moravě.

Nechybí recept, pranostika ani Slovác-ká pověst – tentokrát „O Jánošíkovi na Javorníku“.

Plánované akce (besedy: mikulášská a vánoční, vystoupení v paláci U šlechticů a v Heršpicích) jsou již v době vydání Vědomosti minulostí, aktuální proto zůstává Slovác-ký ples plánovaný na 1. února, který je věnovaný Horňácku.

Na závěr gratulace přátelům ze SIK v Bratislave a Skaličanům k významnému ocenění. Dne 14. září obdrželi na slavnostním zasedání městského zastupitelstva „Cenu mesta Skalica“ – upřímně blahopřejeme.

Připravil BRUNO VOGNIČ

Druhý polrok sme začali prázdninovými nácvičkami mužov a žien na jesenné plánované vystúpenia.

Prvý poprázdninový krúžok pri cimbele sme mali **14. septembra**. V ten deň sa richtár Petr Fajkus s manželkou Olinkou, podrichtár Vlado Čulen s manželkou Lidkou a Helena Karenovičová (manželka predchádzajúceho richtára) ako zástupcovia krúžku, zúčast-

nili v Skalici slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva v Jezuitskom kostole, kde bola nášmu krúžku udelená Cena mesta Skalice.

V piatok, **4. októbra**, sme vystúpili v programe „Bratislavské spevácke skupiny a sólisti“, ktorý pripravil Mirko Dudík s OLUN-om, a ktorý sa uskutočnil vo veľkej sále v rozhlase na Mýtnej ulici. Záznam z vystúpenia odznel v rádiu Regi- na 30. novembra v programe „Túto hudbu mám rád“.

Hneď na druhý deň, v sobotu **5. októbra**, sme v takmer rovnakom zložení reprezentovali náš krúžok na Dňoch zelá v Stupave. Tentoraz to bolo aj s našou muzikou.

Ako hosťa na krste svojho nového CD si nás pozval súbor Melódia z Petržalky. Akcia sa konala v Dome kultúry Zrkadlový Háj v piatok **11. októbra**.

V sobotu, **19. októbra**, sme sa autobusom z Bratislavy a dvaja vlastnou

dopravou z Brna vypravili na stretnutie krúžkov. Organizátori z pražského slováckeho krúžku pre nás pripravili pes- trý program. Najskôr prehliadku Galé- rie Jožu Úprku v Uherskom Hradišti, po

ktorej nasledo- vala sv. omša za živých aj zomre- lých členov Slo- váckych krúžkov z Prahy, Brna a Bratislavy v kaplnke Sto- janova na Vele- hrade. Nasledo- val presun do Huštěnovíc, kde

Slovácký krúžek a Skaličané v Bratislavě

Prehľad činnosti v 2. polroku 2013

sa konalo samotné stretnutie krúžkov. Bolo opäť plné spevu a dobrej nálady, o ktorú sa starali najmä organizátori s dvoma cimbalovými muzikami za výdat- nej pomoci rodákov pražského starostu Mirka Říhu. Pridali sa aj naši muzikanti, takže bolo veselo. Ešte raz vďaka Vám, milí Pražáci, za vydarené stretnutie.

V stredu, **6. novembra**, sa vo veľ- kej sále Domu kultúry v Skalici za náš krúžok zúčastnil Vašek Dleštík vedeckej konferencie „Dr. Pavel Blaho – politik a národno-osvetový pracovník“ pri príleži- tosti 95. výročia príchodu Dočasnej vlády pre Slovensko do Skalice.

V stredu, **20. novembra**, sa oficiál- na delegácia nášho krúžku zúčastnila na jubilejnej besede u cimbalu k 105. výro- čiu založenia Slováckého krúžku v Brne. Boli to Dlešíkovci, Domček, Fajkus, Kol- láróciová, Kósa, Kósová a Petratur. Obdi- vovali najmä vystúpenie troch vekových kategórií detských súborov Slováckého

krúžku – súbory Slováček. Po oficiálnom programe pokračovala voľná zábava, na ktorej sa aktívne podieľala spevom aj hraním na harmonikách Vlada Petratura a Stana Domčeka naša delegácia až do polnoci.

Okrem týchto akcií sme organizovali pravidelné mesačné stretnutia krúžku pri cimbale. V 2. polroku to boli štyri vydatené stretnutia v priestoroch Doprastavu na Košickej ulici, plných spevu a dobrej nálady v termínoch: 14. september – na krúžok sme priviezli aj Cenu

mesta Skalice, 11. október – do programu „Folklórka“ pri príležitosti stretnutia krúžkov k nám prišli nakrúcať pracovníci ČT Brno, 15. november – tradičná katarínska tombola a 13. december – opäť prišiel sv. Mikuláš s anjelom a čer-

tom. Najmä na novembrovom a decembrovom krúžku bola sála na Doprastave praskala vo švíkoch.

V úplnom závere môjho hodnotenia roku 2013 v krúžku pripájam krátku štatistiku z činnosti krúžku: 10 zasadaní výboru, 10 stretnutí pri cimbale, 10 vystúpení krojovanej skupiny (náš ples, Vianočné koledy v Lamači, vystúpenie pre KOČR, vernisáž a dernisáž Petra Zelenáka, Seniori Pezinok, folklórna prehliadka Lozorno, Prehliadka sólistov a speváckych skupín – OĽUN, Dni zelá Stupava, CD Melódia – Zrkadlový háj) a spolu 38 nácvikov spevu a tanca na spomínané vystúpenia. A to ešte nie je úplný koniec. V nedeľu, 29. decembra, máme plánované ďalšie vystúpenie v kostole v Stupave s vianočnými koledami.

Fašiangový krajský večierok nášho krúžku sa uskutoční 25. januára 2014 v Mestskom spoločenskom a kultúrnom stredisku v Stupave.

VLADO ČULEN

PLÁN STRETNUTÍ KRÚŽKU V ROKU 2014

Stretnutia krúžku pri muzike sa budú konať v Spoločenskej sále Správy hotelových zariadení DOPRASTAVU na Košickej ulici v termínoch:

17. január	13. jún
14. február	12. september
14. marec	10. október
11. apríl	14. november (Katarínska s tombolou)
16. máj	12. december (Mikuláš)

Životní jubileum pana Jaroslava Vinklera

V minulých dnech navštívila skupina členů Krúžku dlouholetého a zasloužilého člena Slováckého krúžku v Praze, pana Jaroslava Vinklera, generála v. v., a blahopřála mu k jeho 90. narozeninám (21. 1. 1924). Jménem všech krúžkařů popřál jubilantovi zejména hodně zdraví a dobré nálady starosta Miroslav Říha a společně jsme si připili a provolali „Živijó, živijó“. Helena Šálová mu pak předala PAMĚTNÍ LIST Slováckého krúžku v Praze, kde jsou uvedeny i následující verše:

*„Jednou za čas přijde den slavnější než dny jiné,
na které budou vzpomínat i po letech hlavy sivé.
Ty se dnes dostáváš k významnému místu
v knize života – 90. listu!“*

Za doprovodu houslí Soni Plzákové poté přítomní krúžkaři oslavenci zazpívali jeho oblíbené písně, zejména z okolí rodných Traplic a Uherskohradištska. Přát mu přišla i rodačka z Traplic, herečka a moderátorka Českého rozhlasu Lenka Novotná.

Pan Vinkler se narodil v Bílovci, ale po okupaci Sudet se rodina přestěhovala do Traplic v sousedství Uherského Hradiště, kde studoval na střední škole. Ve Slováckém krúžku v Praze byl evidován jako student již v roce 1945. Vystudoval vysokou vojenskou školu a působil postupně ve vysokých vojenských funkcích. Po roce 1968 byl z armády propuštěn.

V Krúžku aktivně působil od roku 1970 – houslista v muzice, člen výboru a na rozhraní 80. a 90. let jako starosta. Byl pečlivým archivářem Krúžku, náročným redaktorem občasníku Vědomost. Největším jeho přínosem bylo autorství knihy Praha a Moravští Slováci – první vydání v roce 1988 a druhé doplněné, v roce 1996.

DUŠAN MACHÁČEK

Jaroslav Vinkler devadesátiletý

Dne 21. ledna 2014 se naplnilo 90 let od narození ing. Jaroslava Vinklera, genmjr. v. v., bývalého starosty Slovák-kého krúžku v Praze, zakladatele jeho časopisu *Vědomost* a autora publikace o jeho historii (Praha a Moravští Slováci, 1. vyd. v r. 1988, 2. rozšířené v r. 2006), čestného občana obce Traplice.

Jaroslav Vinkler se narodil v Traplicích v čp. 173 jako druhorozený. Rodina záhy odešla na severní Moravu, kde otec pracoval u dráhy, nejprve do Živic, posléze do Butovic, kde Jaroslav vychodil národní školu. Měšťanku absolvoval v Bílovci. Byl přijat na obchodní školu v Opavě, avšak za pohnutých okolností se rodina před

záborem pohraničí koncem října 1938 uchýlila do rodných Traplic na čp. 93. Jaroslav v r. 1940 dokončil obchodní školu v Uherském Hradišti, po ní ale nenašel odpovídající práci. Zapsal se tedy tamtéž na Obchodní akademii, kde odmaturoval v r. 1943 (povinně v němčině).

Nastoupil u Bati, kde montoval elektriku do kanónů, zažil nálety. V lednu 1945 byl totálně nasazen na kopání zákopů u Valašského Meziříčí, odkud koncem dubna utekl.

Po osvobození se zapsal na Vysokou obchodní školu v Praze, kterou mohl vystudovat díky penězům uvolňovaným z vázaných vkladů kamarádovy rodiny.

Následovala vojenská prezenční služba, na niž navázala kariéra vojáka z povolání. V jejím rámci absolvoval s výborným prospěchem Vojenskou akademii v Moskvě. Po prověrkách po r. 1968 v hodnosti plukovníka musel své povolání opustit. Až do odchodu do důchodu pracoval jako programátor v podniku Kancelářské stroje.

Po 17. listopadu 1989 byl rehabilitován a povýšen do hodnosti generálmajora.

Od roku 1970 se zapojil do činnosti pražského Slováckého krúžku. Stal se členem výboru, posléze jeho předsedou. Za jeho předsednictví se stal Krúžek samostatným právním subjektem. Jaroslav Vinkler následně přenechal funkci mladším činovníkům, sám se věnoval muzicírování v muzice krúžkařů Kozáci, dalšímu bádání o minulosti Krúžku, ale i obce Traplice (výsledkem byla ve spolupráci knížka o historii obce) a rodu Vinklerů, Borusíků a dalších.

Poslední roky tráví na sociálním oddělení pro vojenské veterány Ústřed-

ní vojenské nemocnice, kde ho členové Krúžku pravidelně navštěvují a kam mu i 22. ledna t. r. přišli ke kulatinám poblahopřát. Mirek Říha za všechny popřál hodně zdraví a sil do dalších let. Zpěváci za houslového doprovodu Soni Plzákové oslavenci zazpívali slovácké písně, které má rád a připili na jeho zdraví. Za rodiště se zúčastnila a blahopřání za Traplice vyřídila Lenka Novotná, herečka a spolupracovnice Českého rozhlasu.

I v letech, kdy mu zdraví nedovolovalo účastnit se aktivně života Krúžku, zajímal se živě o dění v něm. Velkým přáním Jaroslava Vinklera vždy bylo, aby se ze Slováckého krúžku v Praze nevytratila vzdělávací a osvětová složka. Toto jeho přání chce mj. naplňovat každoroční Moravský věneček. Ing. Jaroslav Vinkler prožil dlouhý život, bohatý na události a zvraty, které se snažil v posledních letech života písemně zachytit ve svých Vzpomínkách z mého života.

JAROSLAVA ČAJOVÁ

Jubilantka Josefka

Jak víte, Josefka Jordánová oslavila 70. narozeniny. Kde se ty roky vzaly? Pár slov o ní, i když ji všichni dobře znáte. Pochází z Dolních Bojanovic – obce, kde dosud žijí lidové tradice, jako ostatně v celé oblasti Slovácka. V mládí se tady dosud chodilo v krojích – sukně, jupka, zástěra, šátek a dlouhé copy – ty se potřebovaly k upletení „zahrádky“ k složitému účesu k „rožkám“. Její mamka

od ní se naučila malovat. Dnes to uplatňuje hlavně jako malířka kraslic.

ském oboru, kvalifikaci získala na průmyslovce v Hranicích na Moravě. Měla to povolání ráda, díky němu se dostala s družstvem Výtvarného řemesla k velmi zajímavým zakázkám – měla na starosti interiéry Národního divadla, Lichtenštejnského paláce, Úřadu vlády, Stavovského divadla, hotelu Praha.

Na těchto stavbách se setkala se zajímavými lidmi – architekty a staviteli, čehož si velmi vážila.

V osobním životě to bylo dost těžké, měli 3 děti, s manželem se nakonec rozešla (chválabohu – byl to nesnesitelný puntičkář) a zůstala sama.

Hned toho využila – přišla do Slováckého krúžku, začala cestovat a věnovat se aktivitám, které se jí líbí a nikdo jí teď do toho nemluví. Je celkem spokojená, i když se i v tom „šťastném stáří“ musí dost ohánět, ale ona to zvládne!

LIDKA PRUDÍKOVÁ

byla lidová maléřečka, malovala šátky, mašle, Josefka celý život pracovala v nábytkář-

Žádost o udělení čestného občanství Královského města Kyjova – in memoriam – Ing. Klimentu Navrátilovi

Z podnětu našich členů JUDr. A. Drhlíka a Prof. J. Hlaváče podal Krůžek žádost o udělení čestného občanství Královského města Kyjova našemu bývalému dlouholetému členu a jedné z nejvýraznějších postav v celé historii krůžku, Ing. Klimentu Navrátilovi. Návrh podpořili také dva čestní občané Kyjova a naši krůžkaři, Prof. Ing. Jan Hlaváč, Dr.Sc. a zasloužilý umělec Josef Somr.

Životopis

– zdůvodnění návrhu k udělení čestného občanství

Ing. Klimentu Navrátilovi

Ing. Kliment Navrátil – „král kyjovských verbířů“ se narodil 1. 7. 1925 v Bukovanech v bývalém kyjovském okrese, v rodině, v níž se po řadu generací udržovaly folklorní tradice, které se i pro něho staly neodmyslitelnou součástí životního poslání. Ve svých vzpomínkách se nejednou zmiňoval o stařence a stařečkovi jako o jedněch ze svých hlavních inspiračních zdrojů své folklorní průpravy.

Rok po Klimentově narození se Navrátilova rodina přestěhovala do rodinného domku v Nětčicích. Když počátkem války oživil kyjovští studenti z nacisty uzavřených vysokých škol cimbálovou muziku Slováckého krůžku, stal se Kliment, jako student Reálného gymnasia Josefa Klvani v Kyjově, v roce 1942 jejím nejmladším členem. V témže roce byl formálně založen Slovácký krůžek v Kyjově

a Kliment byl mezi jeho zakládajícími členy. Patřil ke spoluiniciátorům soustavné krůžkové činnosti, zejména vedením nácviku chasy, tanečnicků a zpěváků v nětčické hospodě U Jančů. Při nácviku muziky v kyjovském hotelu Slavia se seznámil i se známým etnografem, prof. Vladimírem Úlehlou, který ho přivedl k zasvěcenému, odbornému vztahu k folkloru Moravského Slovácka. Prof. Úlehla s manželkou Marynou také v krůžku předvedli, jak se tancovala a má tancovat „skočná“, párový tanec z Kyjovska, který se začal vytrácet z folklorního povědomí. Prof. Úlehla byl potěšen Klimentovým zájmem o poznání způsobu zpěvu a tance skočné, o jeho historii a oživení a předal mu svůj záznam skočné „Hory, hory horičky ...“ s osobním věnováním. V tomto svém badatelském úsilí a snaze objevit co nejvíce poznatků

o skočné, zejména o tom, jak se hrávala, vyhledáváním pamětníků, Kliment neustával, přičemž spolupracoval i s dalším známým etnografem, Dr. Antošem Frolkou.

Od příchodu na vysokou školu do Brna se datuje i Klimentova účast v Úlehlově souboru a v muzice Slováckého krúžku v Brně. Zde dále rozvíjí svůj zájem o oživení skočné, kterou zde předváděli manželé Budíkovi a opět Maryna Úlehlová – Hradilová. V Brně se také setkává s primášem Jurou Petřů a mezi oběma vzniklo celoživotní přátelství. Jejich spolupráce se prohloubila zejména poté, když se Jura Petřů stal novým primášem muziky Slováckého krúžku v Kyjově, která se pod jeho vedením stala vyhlášenou muzikou Moravského Slovácka. Společně s Jurou Petřů v jeho brněnském bytě nacvičovali nové skočné. Jura primášoval, „pulíroval aférky“ a Kliment hrál houslové kontry. K tomu Kliment dodal – „A podle naší muziky, jak jsme skočnou hráli my, začaly skočnou hrát ostatní muziky. Je nutné vidět, že v tomto období byly cimbálové muziky jenom v Uherském. Hradišti, ve Strážnici, na Hornáčku Kubíci a v Kyjově.“

Jako vynikající zpěvák a tanečník se Kliment zasloužil o to, že v Nětčicích

se vyprofiloval pěvecký a taneční sbor chasy, který byl svou vysokou úrovní impulsem pro rozvoj folkloru v dalších místech tehdejšího kyjovského okresu. Kliment stál i u zrodu nové muziky Slováckého krúžku v Kyjově roce 1948. Na jedné z prvních přehlídek „verbířů“ v témže roce v kyjovské

sokolovně byl Kliment, jako jednoznačný vítěz této soutěže, prohlášen učitelem Ladislavem Pátkem, organizátorem této přehlídky a soutěže, za „krále kyjovského verbuňku“. Stejný úspěch zopakoval na první poválečné soutěži verbířů na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici, které se zúčastnil spolu s Ivanem Kultem. Byl tak příkladem pro celé nově nastupující generace slováckých tanečníků. Stal se doživotním členem a reprezentantem Kyjovska v porotě Mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici v Soutěži o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku. Vedle toho působil řadu let jako předseda těžké odborné regionální poroty na Kyjovsku. Tím se spolupodílel na vytváření předpokladů pro pozdější zařazení verbuňku mezi světové kulturní památky UNESCO.

Po maturitě v roce 1943 začal Kliment Navrátil pracovat jako adjunkt

v čeložnickém polesí. Vysokoškolské studium zahájil hned po osvobození v roce 1945 na Lesnické fakultě v Brně. Při studentských prověrkách po únoru 1948 byl ze studia vyloučen na základě zkresleného posudku, obviňujícího Navrátilovu rodinu z „nepřátelského postoje k dělnické třídě a KSČ“. Na základě svého podaného odvolání mohl Kliment Navrátil vysokoškolské studium v roce 1950 řádně dokončit. Jako lesní inženýr nastoupil na vlastní žádost zaměstnání ve Východoslovenském kraji. Zde se po několika letech setkal s tehdejším ministrem lesního a vodního hospodářství Ing Ladislavem Hružíkem, svým někdejší spoluzákem z Lesnické fakulty v Brně, který byl na východě republiky na inspekční cestě. Ministr tehdy nabídl Ing. Klimentu Navrátilovi práci na svém ministerstvu v Praze. Po jeho příslibu, že funkce nebude spojena s požadavkem členství v KSČ, ing. Kliment Navrátil nabídku v roce 1962 přijal a ve funkci vedoucího technického oddělení ministerstva setrval až do svého odchodu do důchodu.

Po příchodu do Prahy v roce 1962 se Ing. Kliment Navrátil ihned zapojil do činnosti Slováckého krúžku v Praze. Nejprve jako kontráš, poté na dlouhá léta jako primáš krúžkové muziky a člen výboru krúžku. V činnosti krúžku se zasloužil o její obohacení o folklorní zvyklosti kyjovského Dolňácka. Svými znalostmi, zkušenostmi a svou zásadovostí se významně podílel na rozšíření a prohloubení činnosti Slováckého krúžku v Praze, který se stal nejznámější aktivní krajaňskou organizací v Praze.

Na počest svých 70. narozenin byl Ing. Kliment Navrátil poctěn ve dvorním traktu kyjovské radnice folklorním pořadem, moderovaným Jaromírem Nečasem. Pořad provázela cimbálová muzika Slováckého krúžku s primášem Petrem Petřů. Jako uznávaný zpěvák a tanečník byl opětovně zván na vystoupení Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů a opakovaně byl hostem v pořadech České televize. Po řadu let Ing. Kliment Navrátil zahajoval každoroční Moravské plesy, pořádané společně s partnerskými krajaňskými organizacemi, Valašským krúžkem a Spolkem rodáků a přátel Hané v Praze.

S manželkou Ludmilou, rozenou Poláškovou, z vážené a s folklorem tradičně spojené nětčické rodiny, vychovali dcery Ludmilu, Elenu a syna Jiřího. Všichni tři s vysokoškolskou kvalifikací plní svá odpovědná povolání a poslání. Do rodinného domku a k práci na zahradě a ve vinohradě v Nětčicích se Navrátilovi vraceli pokaždé, když jim to pracovní a další závazky v Praze umožnily.

Ing. Kliment Navrátil působil dlouhá léta v Chrámovém sboru Baziliky sv. Markéty v pražském Břevnově, kde se s ním 11. února 2006 spolu s jeho rodinnými příslušníky, početnými přáteli z řad významných osobností, zástupců Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici, přáteli z řad Slováckého krúžku v Praze, z Dolňácka, Hornácka, Strážnicka a Podluží naposled rozloučili. Hřbitov při Bazilice sv. Markéty se stal pro Ing Klimenta Navrátila místem jeho posledního odpočinku.

Přehled akcí srpen – prosinec 2013

DATUM	AKCE	MÍSTO
15. 9. 2013	Trojské vinobraní	zámek Trója
9. 10. 2013	Buchtobraní	KD Gong
16. 10. 2013	Vernisáž výstavy obrazů Jaroslava Blažka	Výstavní síň Atrium
19. 10. 2013	Setkání krúžků Praha-Brno-Bratislava	Velehrad, Huštěnovice
9. 11. 2013	Setkání lidových muzik	Městská knihovna
10. 11. 2013	Soustředění chasy	DDM Karlín
11. 11. 2013	Nová vína, účast muziky	hotel Ambassador
11. 11. 2013	Aukce vín VIA, účast chasy	hotel Marriott
13. 11. 2013	Moravský věneček za účasti Hanáků a Valachů	KD Gong
23. 11. 2013	Kateřinské hody (hlucko-staroměstské, 160 hostů)	KD Gong
3. 12. 2013	Ochutnávka Znovín Znojmo, účast muziky	Vikárka
26. 12. 2013	Štěpánské setkání krúžkařů	Kampa
	DALŠÍ AKCE	
1x měsíčně - středy	Besedy u cimbálu	KD Gong
1x týdně - čtvrtky	Nácviky chasy a ženského sboru	DDM Karlín
1x týdně - úterky	Zkoušky mužského sboru	Vinárna v Italské
1x měsíčně - pondělky	Schůze výboru	Pankrác, u Šálů
Nepravidelně, dle možností	Zkoušky muziky	u Sochorů
Dle potřeby	Programová rada	Praha

Plán akcí leden – červen 2014

DATUM	AKCE	MÍSTO
8. 1. 2014	Beseda u cimbálu	19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
12. 2. 2014	Beseda u cimbálu	19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora
22. 2. 2014	58. Moravský ples	19.30 hod. Národní dům na Smíchově
12. 3. 2014	Beseda u cimbálu Košť pálenek	19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
6. 4. 2014	Výstava vín	13.00 hod., Hotel Olšanka Hraje CM Martina Sochora
9. 4. 2014	Beseda u cimbálu	19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora
14. 5. 2014	Beseda u cimbálu	19.00 hod., KD Gong Hraje CM Žandár
11. 6. 2014	Beseda u cimbálu	19.00 hod., KD Gong Hraje CM Martina Sochora

• NAŠI JUBILANTI •

✿ 2014 ✿

ÚNOR

4. 2.	Černý Pavel	85
11. 2.	Martinková Ludmila	70
22. 2.	Drhlík Alois	85

BŘEZEN

13. 3.	Reňák Václav	65
19. 3.	Trnčík Karel	85
29. 3.	Sobíšek Radek	50

DUBEN

8. 4.	Charuza Jan	70
12. 4.	Němeček Oldřich	90
15. 4.	Somr Josef	80

ČERVEN

4. 6.	Brejchová Marie	85
24. 6.	Šilarová Bohumila	70

ČERVENEC

4. 7.	Domanínská Libuše	90
7. 7.	Bouřa Evžen	65
13. 7.	Radová Magda	85
19. 7.	Procházková Anna	85

SRPEN

6. 8.	Havlík Karel	70
20. 8.	Štěpánek Josef	75

ODKAZY NA INTERNETOVÉ STRÁNKY s informacemi o folkloru a lidové kultuře

www.kruzekskp.cz	oficiální web Slováckého krúžku v Praze
www.kruzek.cz	rozcestník na weby slováckých krúžků v Praze a Brně
www.folklornisdruzeni.cz	webové stránky Folklorního sdružení ČR
www.nulk.cz	oficiální web Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici
www.slovackodnes.cz	průvodce Slováckem Radka Bartoníčka
www.vmp.cz	Valašské muzeum v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm
www.lidovakultura.cz	internetové stránky věnované identifikaci, dokumentaci, uchování, šíření a prezentaci lidové kultury v České republice; provozuje Národní ústav lidové kultury ve Strážnici
www.cioff.cz	internetové stránky české národní sekce CIOFF
www.folklorweb.cz	kalendář akcí, festivaly, koncerty, jarmarky, hody, vystoupení, katalogy, národopisné soubory, tanec, lidová hudba, cimbálové muziky, hudební skupiny, tradice
www.folklornet.com	kalendář folklorních akcí, novinky, lidová řemes- la, muzikanti, muziky, soubory, folklorní burza, aj.
www.folklornet.cz	internetový portál Sdružení přátel folkloru v Brně
www.hornacko.net	kalendář místních akcí, odkazy a informace o regionu
www.slovacko.cz	průvodce regionem
www.kudyznudy.cz	jeden z největších portálů k vyhledávání akcí, včetně folklorních a z oblasti lidové kultury
www.wineofczechrepublic.cz	oficiální prezentace moravských a českých vín

OBSAH

Slovo starosty	1
Přehled činnosti – informace vedoucích	2
Z našich akcí	8
Napsali nám	17
U našich přátel	28
Z Krúžku	33
Přehled akcí srpen – prosinec 2013	40
Plán akcí leden – červen 2014	41
Naši jubilanti	41
Odkazy na internetové stránky	42

SLOVÁCKÝ KOLÁČEK

Jsme výrobci tradičních Slováckých koláčků.
Pekárna se nachází nedaleko Uherského Hradiště.
Svatební Slovácký koláček by neměl chybět
na žádné oslavě nebo rautu, kde je dobré jídlo.
Našimi výrobky jsou svatební tvarohové koláčky,
ořechové a makové hřebeny.
Jsou vyráběny ručně podle tradiční staré receptury.
Výhradně tradiční výrobek s více jak čtyřicetiletou minulostí.

<http://www.slovackokolacek.webnode.cz/>

Pokud Vás naše nabídka zaujala a naše spolupráce
by pro Vás mohla být přínosem, kontaktujte nás.
Koláčky dodáváme i do Prahy.

S pozdravem a přáním hezkého dne

Radmila Hubálová, 687 04 Sušice 55, okres Uherské Hradiště
tel: 602 765 212, 602 713 397
e-mail: hubalova@centrum.cz

Učednost

Vydává SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE

Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

jako svůj neperiodický zpravodaj vycházející zpravidla 2x ročně

Odpovědný redaktor: Miroslav Říha

Vikova 13, 140 00 Praha 4

Jazyková úprava: Katka Heřmanská

Grafická úprava a tisk: Karel Chovanec / ESKIRA s.r.o.

Distribuce: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, salovah@seznam.cz

Příspěvky el. poštou na adresu slovackykruzek@seznam.cz,

rukopisy na adresu odpovědného redaktora

Fotografie poskytli: O. Sameš, D. Macháček, M. Říha, J. Vesecká, J. Šenk, V. Běťák,

archiv krúžku

SLOVÁCKÝ KRÚŽEK V PRAZE

www.kruzekskp.cz

Starosta: Miroslav Říha, Vikova 1143/13, 140 00 Praha 4

tel.: 602 115 223, e-mail: slovackykruzek@seznam.cz

Jednatelka: Helena Šalová, Na Dobešce 31, 147 00 Praha 4

tel.: 244 464 459, e-mail: salovah@seznam.cz

Setkání Slováckých krúžků z Prahy, Brna a Bratislavy v sobotu 19. října, místo setkání Velehrad, Huštěnovice

Návštěva
vesnického muzea
v Huštěnovicích
v rámci Setkání krúžků
19. října 2013

*Alena Bazalová, kronikářka obce
a vedoucí muzea*

Vánoční beseda v Krúžku 11. prosince 2013

*Mírka Sochorová připravuje Vánoční hry
se zpěvy již téměř 20 let*

